

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:5

Onder redactie van Prof. Dr K. SCHILDER, Kampen.

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr H. Bergema, Karoeni; Dr F. A. den Boeft, Rotterdam; Dr E. T. v. d. Born, Heemstede; Mr A. Bouman, Rotterdam; Ir B. ter Brugge, Almelo; Dr K. J. Cremer, Kampen; Mevr. W. Cremer-de Vries, Kampen; Dr R. J. Dam, Kampen; Dr A. C. Drogendijk, Dordrecht; Dr D. v. Dijk, Groningen; Drs D. J. Galle, Kampen; Mevr. G. Gilhuis-Smitskamp, Mijdrecht; Dr J. H. Hagenbeek, Zwolle; Dr J. van Herksen, Ermelo; Dr B. Holwerda, Amersfoort; A. Janse, Biggelerke; Dr P. Jasperse, Leiden; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr E. D. Kraan, Vlaardingen; A. Kuiper, Utrecht; Dr J. v. d. Linden, Poerworedjo; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Drs Joh. Luijkenaar Francken, Rotterdam; Mevr. J. M. Th. Luijkenaar Francken-Schreuder, Rotterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Dr H. Mulder, Deventer; Dr A. Ringnald, Ermelo; P. J. Risseuw, 's-Gravenhage; C. Rijnsdorp, Rotterdam; A. Schilder, 's-Gravenhage; Dr G. K. Schoep, 's-Gravenhage; Dr R. Schippers, Wamwerd; Dr J. Smelik, 's-Gravenhage; Drs H. Smilde, Groningen; Dr H. Smitskamp, 's-Gravenhage; Dr N. Streefkerk, Wollega; D. Stroo, Bussum; J. Strikwerda, Zeist; Prof. Dr C. van Til, Philadelphia Pa.; Dr C. Veenhof, Haarlem; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr M. Vreugdenhil, Mellekerke; Dr F. de Vries, 's-Gravenhage; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr D. K. Wielema, Capelle a. d. IJssel; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan:
Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 101, Kampen.

Drukkers-Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes.
Tel. No. 38. — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f 2.50 per halfjaar bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland f 7.50 en voor Ned.-Indië f 6.— per jaar.
Advertentiën: 25 ct. per regel. — Losse nummers f 0.15.

INHOUD: Hoofdartikel: Iets over de methode der prediking. I. — Uit de Schrift: De heiligmaking der wereld (Zach. 14:20a). — Kerkelijk leven: Respect voor meerdere vergaderingen. II. Drachten. De zelfstandigheid der plaatselijke kerk. V. — Even parkeer: Zingende en Zuchtende Pelgrims. — Litteratuur en kunst: Tegenstellingen. — Geestelijke adviezen: Staant op de Rots. — Het boek van de week: Honderd brieven van Calvijn, vertaald en toegelicht. — Opvoeding en Onderwijs: 400 jaar Straatsburgsche Universiteit. — Uit de buitenlandsche kerken: De Synode in Amerika wederom in zitting. VI. — Perschoon. — Boekbespreking. — Kerknieuws.

HOOFDARTIKEL

Iets over de methode der prediking.

I.

Het kan zijn nut hebben weer eens de gedachte naar voren te schuiven, welke niemand onder ons wil betwisten, en waaraan wij toch zoo moeilijk getrouw blijven, namelijk deze gedachte, dat het evangelie van Jezus Christus niet alleen komt met een eigen inhoud, maar ook naar een eigen methode, om dien inhoud uit te dragen in deze wereld, omdat dit evangelie ook zijn eigen vrucht wil werken. De kwestie van de methode der prediking is niet aan ons overgelaten, omdat die methode elk oogenblik veranderen kan in verband met veranderende omstandigheden. Het is niet zoo, dat de opdracht „predikt het evangelie aan alle creaturen” altijd dezelfde blijft, maar dat de methode der prediking elk oogenblik veranderen kan, en dit veranderen toe- vertrouwen is aan onze vindingsrijkeheid. Het is veeleer zoo, dat wie mandaat ontving tot evangelie-prediking zich en naar inhoud en naar methode gebonden ziet, en wie hem bindt is Christus Zelf. Het evangelie komt naar eigen methode. Het brengt die methode mee. Gelijkt de inhoud nooit veranderen kan, zoo kan ook de methode niet veranderen. Wie aan den inhoud getrouw wil blijven, moet ook aan de methode getrouw blijven. Maar ik geloof, dat deze gedachte onder ons geen tegenspraak ontmoet.

Wie zich afvraagt hoe zal ik het Woord Gods brengen om ingang te vinden, om gehoor te krijgen, om de aandacht te trekken, zonder daarbij naar het Woord Gods te vragen, die kiest bijv. een psychologische methode, geheel ingesteld op de resultaten der psychologie, om, aldus onderwezen, zijn prediking op te bouwen — hij gaat nu het psychologisch effect van zijn woorden berekenen.

Zoo is bijv. ook nog altijd in trek de prediking met illustraties en anecdoten, om op deze wijze de aandacht gespannen te houden en met dit hulpmiddel het hoofddoel te bereiken. Maar het eind van dezen weg is bijv. in Amerika, dat men zegt: preeken boeien de menschen niet meer, wij moeten van onze woorddiensten sacramentsdiensten maken.

En ook onder ons is bij de evangelisatie en haar methode van werken opgemerkt: wij hebben nog vele andere mogelijkheden om het evangelie uit te dragen, en gehoor te vinden. Onze mogelijkheden zijn nog lang niet uitgeput. En zoo is de gedachte geopperd om bij de evangelisatie gebruik te maken van interviews van christenadvocaten, -doktoren enz. En nog vele mogelijkheden hebben dat beteekent dus dat wij nog vele andere methodes hebben.

En toch is hier reeds m.i. een afbuigen van de grondgedachte, waaraan men toch trouw wil blijven, dat het evangelie zijn eigen methode heeft, omdat het ook zijn eigen vrucht werkt. De inhoud van het evangelie, zegt Paulus, is den Joden een ergernis, en den Grieken een dwaasheid. En het

feit, dat het evangelie wel is voor den mensch, maar niet naar den mensch, dat is: overeenkomstig den mensch, zoals hij denkt en redeneert, zooals hij zijn levensproblemen oplost, reeds dit feit moest ons kopschuw maken om zelf methodes te bedenken, om toch dit evangelie ingang te doen vinden, maar ons veel meer doen vragen: heeft dan dit evangelie met zoo geheel eigen inhoud, een inhoud, die den hoogmoedigen mensch verbijzelt, ook niet zijn eigen methode, opdat het naar eigen methode ingang vinde in de harten der menschen, en alzoo de ergernis en dwaasheid overwint? Heeft dit evangelie met zijn eigen inhoud, niet zijn eigen methode, omdat het altijd, onder welke omstandigheden ook, dezelfde vrucht wil werken?

En dan is het antwoord: ja. En ik geloof, dat de Schrift zelf waardevolle elementen biedt om dit „ja” nader te bevestigen. Ik wil met een voor ons doel belangrijk Schriftgedeelte beginnen, en wel 1 Cor. 2:1-5, waar de apostel Paulus zegt, op welke wijze hij te Corinthe het evangelie verkondigd heeft, en hoe hij ook daar in de methode der prediking gebonden was door Christus, zijn Heer.

Ik neem hier de vertaling van Prof. Grosheide uit zijn commentaar uit de Korte Verklaring. „En toen ik, broeders, tot u kwam, kwam ik niet met overmacht van woord of wijsheid het getuigenis Gods spreken. Want ik was niet tot de slotsom gekomen iets anders te weten dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd. En ik was in zwakheid en in veel vreezen en beven bij u. En mijn woord en mijn verkondiging kwam niet met overredende woorden van wijsheid, maar met het bewijs van den Geest en de kracht, opdat uw geloof niet rusten zou op wijsheid van menschen, maar op kracht Gods”.

De apostel grijpt in deze verzen terug op de hoofdgedachte van het eerste hoofdstuk, dat God door de dwaasheid der prediking gaat zalig maken, die gelooven. Overal, waar het evangelie verkondigd wordt, openbaart zich ook het welbehagen Gods, namelijk dit welbehagen, dat den Heiland een keer deed zeggen: „Ik dank U, Vader, Heere des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen hebt verborgen, en hebt ze den kinderkens geopenbaard”. Dit welbehagen, waarbij alle roem is voor God alleen, zoodat de apostel ook zeggen kan: „Wie roemt, die roeme in den Heere”. En waar dit evangelie zoo de wereld ingaat, dat ieder die roemt, roemt in den Heere, d.i. Hem alleen de eer geeft, Hem, Die roept uit louter genade zonder eenige verdienste onzerzijds, daar wordt ook de methode der prediking geheel door dit welbehagen Gods beheerscht. Wie nu zelf een methode bedenkt, of de methodes vermenigvuldigt, om dit evangelie ingang te doen vinden, die is bezig den God des welbehagens van Zijn roem te berooven. De methode heeft hij dan zelf bedacht. En toch is ook de methode zoo, dat voor elken prediker geldt: „wie roemt, die roeme in den Heere”.

Daarom heeft de prediking van Jezus Christus en Dien gekruisigd naar haar eigen methode den apostel Paulus ook haar eigen smarten aangedaan. En dat was wel heel sterk uitgekomen, toen de apostel met dit evangelie te Corinthe was gekomen.

„En toen ik, broeders, tot u kwam, kwam ik niet met overmacht van woord of wijsheid het getuigenis Gods spreken”. De apostel kwam niet met overmacht van woord, zoodat het woord, de woordkeus, de woordenpracht Paulus' overtuigingskracht uitmaakte, om met deze overtuigingskracht het evangelie ingang te doen vinden. Hij kwam ook niet met overmacht van wijsheid. Prof. Grosheide zegt in zijn commentaar op Corinthe, uitgegeven bij Bottenburg, blz. 86: „We zullen de uitdrukking moeten verstaan door er op te letten,

Zekerheid of.... dorheid.

In een vorig nummer schreven we, dat bij hen, die de blijde verzekering van hun uitverkiezing missen, nooit anders dan geestelijke dorheid kan bestaan.

Blijbaar deed dit een enkele pijn. Zij aanstonds beleden, dat die pijn bedocht was, overmits juist het klaar inzien van het ongenoegzame der geestelijke positie, die onze vaders „tusschen hangen en wurgen” noemden, een der van God geboden middelen is, om uit de onzekerheid te geraken.

Er zijn personen, aan wie God Almachtig in zijn ontfermingen, als we ons zoo mogen uitdrukken, al zijn liefde besteed heeft, en die toch nog altoos weigeren, om in Hem hun Vader te zien.

Dit komt niet uit boos opzet, maar omdat men er niet goed voorstaat.

En daarom is het zoo noodig, dat zulk een er ook eens aan ga denken, wat een bedroeven van Gods liefde het is, dat hij nog altoos Gods Vaderhart niet ziet, en nog altoos meer vragen blijft, eer hij gelooven zal, dat die Ontfermer ook zijn Vader in Christus geworden is.

Dr A. KUYPER,

„De Heraut”, No. 895, 17 Febr. 1895.

dat sophia (wijsheid) tenslotte een waardeering van den inhoud der prediking is.” We krijgen dan deze gedachte, als ik Prof. Grosheide goed begrijp: De apostel is niet zóó gekomen, dat hij te Corinthe den indruk maakte van een nieuwen wijsheidsleeraar te zijn met een nieuwe wijsheidsleer, zoodat hij in zijn optreden met de andere op één lijn gesteld kon worden. Heel het optreden van den apostel verschildte radicaal van het optreden van zulke wijsheidsleeraars, zoowel naar inhoud als naar methode. En vooral met het oog op vers 5 zullen we dan Paulus' uitdrukking zóó te verstaan hebben, dat hij aan zijn prediking niet verbonden heeft de overtuigingskracht, ontleend aan de spreek- en denktechniek der Grieken. Paulus heeft te Corinthe het getuigenis Gods vrijgehouden van die overtuigingskracht, waarmede men in deze wereld komt om iemand voor zijn gedachten te winnen, van die overtuigingskracht, waarover bijv. de Grieksche wijsgeeren beschikten en waarvan zij een geheel aparte kunst, techniek, gemaakt hadden. Want ook in deze wereld tracht men menschenharten te ontsluiten, en ontvankelijk te maken voor bepaalde gedachten of levenssystemen, en men komt met een bepaalde overtuigingskracht. Wij zeggen dan ook dat die of die een zeer grooten invloed heeft uitgeoefend op het denken der menschen of met zijn ideeën school gemaakt heeft. En hierbij hangt veel af van de overtuigingskracht, waarmede iemand zijn ideeën uitdraagt. En zoo was men in Corinthe aanhanger van de Stoa of leerling van Epicurus, zonder dat iemand tenslotte zeggen kon waarom. Zij waren op menselijke wijze gewonnen en hun overtuiging rustte op menselijke overtuigingskracht. En hij kan rekenen op den grootsten aanhang, die over de grootste overtuigingskracht beschikt.

Maar zoo is de apostel niet gekomen. Hij heeft van die overtuigingskracht, waarmede men in deze wereld menschenharten veroverd, geen gebruik gemaakt. Dat wil nog niet zeggen, dat de apostel gebrekkelijk of stumperig sprak, dat hij geen aanleg had om boeiend te spreken. Daar gaat het hier niet over. Deze wereld heeft een prachtig apparaat bedacht om haar woorden kracht bij te zetten, om haar ideeën te propageeren, om de aandacht te trekken. Een apparaat, geheel ingesteld op de kinderen dezer eeuw, met hun denkwijze, hun inzichten, hun begeerten. Maar van dit apparaat heeft de apostel geen gebruik gemaakt. Hij heeft dit alles laten liggen, omdat het getuigenis Gods zijn eigen methode heeft om harten te veroveren, en te winnen voor de waarheid Gods. Het getuigenis Gods komt met zijn eigen overtuigingskracht: de Geest Gods en de kracht Gods.

Zoo is dus het eerste, wat wij zeggen kunnen: de apostel heeft het getuigenis Gods vrijgehouden van dat menselijke apparaat, in deze wereld